

SRPEN 2025

Personál se střídal v dovolených a klienti v odlehčovacích pobytech. Přesto byl stacionář celkem zaplněný. Výpadky štamgastů jsme záplatovali nováčky. K nováčkům z července se přidala paní z Lysolaj. Vyzkoušela si stacionář hned začátkem měsíce a ačkoli se při úvodní informační návštěvě tvářila skepticky, tak se jí tu brzy zalíbilo a chodila vždy, když to šlo, resp. když bylo volné místo. Je jí přes devadesát, je huběnoučká, ale má dost energie na to to, aby při procházkách tlačila vozík. Zapojuje se do všech tvůrčích aktivit. U těch verbálních je spíš pasivnější. Povahu má společenskou, ráda si se všemi povídá, ráda pomáhá. Prostě zatím se vybarvuje jako ideální klientka do stacionáře.

Naopak jsme o jednoho klienta ze Suchdola. Od druhého srpnového týdne nastoupil do domova se zvláštním režimem. Do stacionáře chodil od března 2023. Byl zde oblíbený ačkoli s ním komunikace byla čím dál obtížnější. Bylo vidět, jak rychle u něj nemoc postupuje a jak mění jeho osobnost.

Dále přestala chodit klientka z Jinonic. Ta sem naopak nechodila ani moc dlouho ani moc často. Ale usoudila, že dojíždění je přece jen náročné.

V penzionu bylo rušno. Už někdy asi před měsícem se ukázala vlhkost na stropě v koupelně v prvním patře. A o pár dní později ještě ve vedlejším bytě. Dvojice našich všeměhlů František a Yaroslav si na opravu našli čas v týdnu od 11.8. Zjistili, že je problém v odpadu pod sprchovým koutem v bytě ve druhém patře. Museli vyndat vaničku od sprchy, opravit odpad a vše vrátit do původního stavu. Zabralo jim to akorát týden. Obyvatelé všech tří bytů měli z akce velké obavy, ale vše dobře dopadlo a oni si nemohli vynachválit pracovitost, šikovnost a pečlivost našich řemeslníků.

Do Horizontu se nastěhovala nová obyvatelka a začala se tu rozkukávat.

V novém prostředí se cítila poněkud osamělá, a tak jsme jí začali lákat na některé aktivity stacionáře.

Vyzkoušela si cvičení s Hankou i Katkou a obojí jí vyhovuje. Naopak jí moc nebaví trénování paměti. Začala chodit na obědy do jídelny, protože chce být víc ve společnosti. A vytáhli jsme ji na výlet do Vojkova. Měla z toho strach, ale zvládla to dobře a snad se jí to líbilo. Uvidíme, jestli se s námi vydá i příští měsíc.

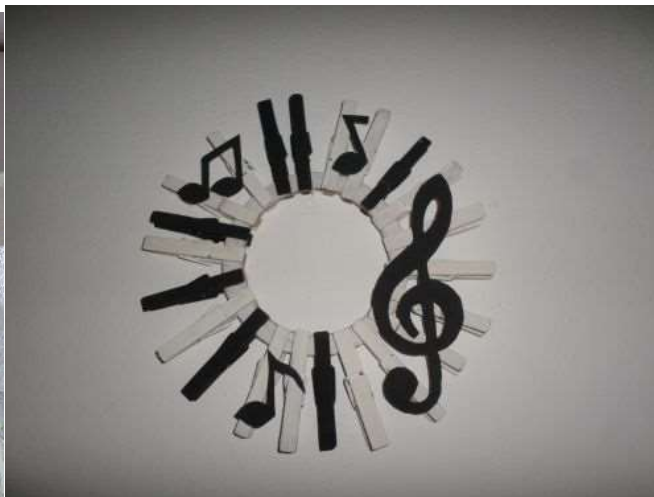
Ačkoli se personál střídá v dovolených, přesto klienti nepřišli o žádnou ze svých oblíbených aktivit. Stále se peklo každý týden. Byla švestková sezóna a od různých dobrých sousedů jsme jich dostali opravdu hodně. Došlo tedy nejen na koláče, ale i na další várku povidel. Jak je vidět na fotografii, byla dokonce okořeněna vitamínem z Božkova.

Na vlastní žádost klientky vyráběly panenky, které jsme mimo jiné vystavovali i ve výstavě v galerii Bubic. Zájem byl velký a Barboře pomohla Markéta a společně se klientkám věnovaly tak, aby si každá zájemkyně mohla odnést svoji panenku.

S Janou zase dámy vyráběly dekorace s kolíčků. Uznejte, že se povedly.

S Anežkou zase vyráběly lesní domek pro trpaslíky, které udělali někdy v předchozích měsících.

I na cvičení na židlích došlo, byť zase jen jednou. Ale také jsme si jen tak hráli.

Kulturní akce jsme měli celkem tři. Nejdřív nás jeden z pravidelných letních hostů vzal na výlet do Austrálie. Aleš Hoffmann loni podal výpověď v práci odjel na

půl roku k protinožcům. Projel tam toho hodně a jako přírodovědce ho to táhlo především do divočiny a národních parků. Ukazoval nám spoustu zvířat a rostlin a o každé dokázal zajímavě vyprávět. Ví toho hodně a dokáže to skromným, ale poutavým způsobem sdělovat. Přitom své fotografie, zážitky a vědomosti

nikde neprezentuje. O svých mnohých cestách do exotických krajín vypráví pár kamarádům a nám. Zkoušeli jsme ho popíchnout, aby někde – třeba v nějakém jiném

domově pro seniory – nabídl reprízu téhle zajímavé přednášky. Ale upřímně řečeno si nemyslíme, že to udělá. Brání mu v tom jeho skromná povaha.

Následující akce nás nezavedla do exotických krajín, ale hluboko do minulosti. Další z našich pravidelných lektorů – Vojtěch Čurda – nás vzal do ranného

středověku a připomněl

nám osobnost svatého

knížete Václava, od

jehož mučednické smrti

letos uplyne 1090 let.

Tedy pokud byl

opravdu zavražděn

v roce 935, což je

(v současnosti) shoda

většiny historiků.

Překvapilo nás jak málo

toho o Václavovi a jeho

době víme. A kolik se o

tom všem vytvořilo různých – mnohdy i protichůdných – hypotéz a dohadů. A jak se

různě přeléval konsensus historiků a často byla shoda jen dočasná. I jak byl sv.

Václav hodnocen – od světce a hrdiny po slabocha, který Čechy zaprodal Němcům.

Vojtěch přednášku začal četbou jedním z posledních otištěných textů Karla Čapka.

M.C. Putna jej zařadil do svého výboru Čapkových textů na duchovní témata

Skoromodlitby. Vojta říkal, že i u Čapka došlo k vnímání a hodnocení sv. Václava ke

změně. Od mládí se na se na Václava – jakožto humanistický liberál – pro jeho

A poslední akce byla návštěva exotických soviček Rozárky a Ariela a jejich majitelky Viktorie Tělecká. Jsou to její mazlíčci a když s nimi chodila do domova pro seniory svou babičkou, překvapilo ji, jak

pozitivně to na ni a na ostatní klienty působilo.

za

Začala tedy jejich návštěvy nabízet i jinde a nabídla ji i nám. A zájem byl velký! Každý si je chtěl pochovat, pohladit, vyfotit se s nimi. Pro všechny to byl velký zážitek! Některé dámy s sebou přivedli i vnučky a těm se to také moc líbilo.

No, a poslední pracovní den jsme se vydali na výlet – tentokrát do špejcharu

ve Vojkově k panu Kramperovi. Už jsme u něj jednou byli – více méně náhodně - na jednom z výletů v srpnu v roce 2014. A moc nás zaujal - pan Krampera i jeho špejchar. Koupil ho zchátralý od JZD a vyšperkoval ho ve velmi malebný skrozámeček. Je velmi vkusně zařízený nejrůznějšími výrobky z Rumunska, neboť pan Krampera je velkým milovníkem

této balkánské země a umí o ní strhujícím způsobem vyprávět. Má tam neuvěřitelné množství krásné keramiky, kachlová kamna, vína, řezbářské předměty. V patře pořádá představení ochotnických divadel, setkání Rumunů žijících v Čechách, degustace rumunských vín atd. Dělá toho pravdu hodně a není divu, že od bývalé velvyslankyně dostal za budování dobré pověsti Rumunka řád. Dvě hodny,

které nám on i jeho paní věnovali, utekly jako voda a my jsme se vydali do Prčice, kde jsme na doporučení p. Krampery navštívili hospodu u Vítka z Prčice, kde jsme vydatně poobědvali a spláchli to jejich vlastním osmistupňovým pivem. Majitel hospody je zřetelně milovníkem středověku.

Hospoda i okolní areál je středověce laděná A dokonce tam budují repliku románského kostela, na který se tam pořádá sbírka, a dokonce už se staví.

No a po vydatném obědě hurá domů. A bylo po výletě i po prázdninách.

